

Kleintje Beer is jarig

Kleintje Beer wordt wakker. Hij wrijft in zijn ogen en springt uit bed. Het is feest!

Vandaag is hij jarig. Hij krijgt vast een groot cadeau van papa en mama Beer.

Kleintje Beer heeft een fiets gevraagd. Eentje met zijwieltjes en met een karretje erachter voor zijn knuffelvrienden.

Snel rent Kleintje Beer de trap af. Zou zijn cadeau al klaarstaan? Maar als hij beneden in de woonkamer komt, is er niemand.

Hé, dat is gek. De tafel is niet gedekt, er hangen geen slingers en zijn stoel is niet versierd...

Papa en mama zijn het toch niet vergeten?

Ongerust gaat Kleintje Beer naar de slaapkamer van papa en mama Beer. Hij klimt op het bed en springt op en neer.

'Wakker worden!' roept hij. 'Er is een jarig, hoera, hoera en dat kun je wel zien, dat ben ik!'

Papa en mama schrikken wakker.

'Wat is er?' vraagt mama Beer verschrikt.

'Is er brand?' roept papa Beer.

'Nee hoor,' zegt Kleintje Beer. 'Ik ben jarig!'

Papa Beer kijkt op de wekker. Hij broemt: 'Het is pas vier uur in de ochtend, ga nog maar even slapen.'

'Maar het is mijn verjaardag,' zegt Kleintje Beer.

'Meer een verjaarnacht,' zegt papa gapend.

Mama denkt even na. 'We houden eerst een slaapfeestje en dan is het echt feest. Zullen we doen wie het eerst in slaap valt?'

'Ik,' zegt Kleintje Beer. 'Want ik ben jarig en dan mag ik winnen.'

'Afgesproken,' zegt papa.

Kleintje Beer holt naar zijn slaapkamer en gaat in bed liggen. 'Ik slaap al,' roept hij.

'Wij ook,' roepen papa en mama Beer terug.

Kleintje Beer kruipt lekker onder de dekens.

Het is heerlijk om jarig te zijn!

Lang zal hij/ze leven

Lang zal hij/ze leven

Lang zal hij/ze leven in de gloria.

In de gloria...

In de gloria!

Hieperdepiep - hoera

Hieperdepiep - hoera

Hieperdepiep - hoera

Een nieuw vriendje

Kleintje Beer staat voor zijn slaapkamerraam. Voor het huis van de buren ziet hij een grote verhuiswagen. Vier grote verhuisberen sjouwen op en neer met dozen, stoelen, lampen en nog veel meer. Het lijkt alsof de wagen niet leger wordt. Wie zou er komen wonen? denkt Kleintje Beer. Misschien wel een nieuw vriendje. Dat zou leuk zijn! Een vriendje om mee te spelen. In bomen klimmen, timmeren in de schuur van papa, samen een piratenschat begraven en weer terugvinden. Langs de trapleuning naar beneden glijden of in een plas regenwater springen...

Kleintje Beer rent zijn kamer uit en de trap af, naar beneden. Mama Beer steekt haar hoofd om de hoek van de keukendeur. 'Wat een gestamp,' roept ze. 'Ik dacht dat er een olifant naar beneden kwam.' 'Echt niet!' zegt Kleintje Beer. 'Ik ben het, en ik ga op bezoek bij mijn nieuwe vriend.' Hij rent door de keukendeur naar buiten, de tuin in.

*We maken een kringetje
Van jongens en van meisjes
We maken een kringetje van tra la la
Maak nu een buiging
Maak nu een buiging*

Bij de heg blijft hij staan. De heg is te hoog. Hij kan er niet overheen kijken. Op het gras staat een stoel. Kleintje Beer pakt de stoel, zet hem bij de heg en gaat erop staan. Nu kan hij alles goed zien. Er zit iemand voor het raam. Zou dat zijn nieuwe vriend zijn? Kleintje Beer zwaait. Maar zijn nieuwe vriend zwaait niet terug. Waar is-ie nu gebleven? 'Hoi,' klinkt het ineens bij het tuinhek. Kleintje Beer draait zich om. Daar staat een berenmeisje. 'Hoi,' zegt ze weer. 'Ik ben je nieuwe buurbeertje. Kom je bij me spelen?' Kleintje Beer stottert: 'Je... je bent een meisje.' Beertje knikt. 'Maar dan kunnen we toch wel vrienden zijn? Ik heb een zandbank. En een schommel. En een glijbaan.' Kleintje Beer springt van de stoel. 'Ik kom eraan!' roept hij.

*Bij de hand, bij de hand
Pak je vriendje bij de hand
Bij de hand, bij de hand
Pak je vriendje bij de hand*

Naar de eendjes

De zon schijnt. Kleintje Beer, Buurbeertje en mama Beer gaan naar het park. Ze hebben een zak oud brood bij zich voor de eendjes.

In het park is een speeltuintje en een vijver en... een ijscokar.

Kleintje Beer heeft zin in een ijsje, maar hij durft het niet te vragen. Daar houdt mama niet van. 'Beertjes die vragen, worden overgeslagen,' zegt ze altijd.

Buurbeertje draagt de zak met brood. 'Gaan we eerst de eendjes voeren?'

'Dat is goed,' zegt mama Beer.

Ze lopen naar de grote vijver en beginnen stukjes brood in het water te gooien.

'Niet te dicht bij het water, hoor!' waarschuwt mama.

Kleintje Beer kijkt naar de ijscokar verderop. Als ze straks naar de speeltuin gaan, lopen ze erlangs...

'Kijk eens!' roept Buurbeertje.

Daar komt een eend aangezwommen met vijf kleine baby-eendjes. Mama Eend kwaakt heel hard en boos.

Ze zwemt naar de struiken aan de rand van de vijver.

'Er is iets aan de hand,' zegt Kleintje Beer.

'We gaan kijken,' zegt mama Beer.

Ze lopen naar de struiken die in het water hangen.

Dan zien ze waarom mama Eend kwaakt.

Een klein eendje zit vast tussen takken. Het piept angstig.

Mama Beer maakt de takken los en het eendje schiet het water in. Gauw naar zijn mama!

De eenden eten snel al het brood op.

Mama Eend komt nog even vrolijk kwakend langsgewommen met haar baby-eendjes. Alsof ze mama Beer wil bedanken.

Ze lopen weer terug naar het pad. Mama Beer wijst naar de ijscokar.

'We hebben best een ijsje verdiend. Vinden jullie ook niet? We hebben een eendje gered!'

'Joepie!' Kleintje Beer en Buurbeertje rennen naar de ijscokar.

Met een ijsje in de hand lopen ze daarna naar het speeltuintje. Ze gaan ieder op een schommel zitten.

'Waar kijk je naar?' vraagt Buurbeertje aan Kleintje Beer.

'Ik kijk of we nog iemand kunnen redden,' zegt Kleintje Beer. 'Wie weet verdienen we zo nóg een ijsje.'

*Alle eendjes zwemmen in het water
Falderalderiere, falderalderare
Alle eendjes zwemmen in het water
Fal, fal, falderalderalderalderalral*

